

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Голова Правління
Закритого акціонерного товариства
страхова компанія “Інтер-Поліс”

_____ **Є. М. Кісельов**
 «23» лютого 2007 р.

Правила
добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу)

Київ 2007

Стаття 1. Загальні положення

1.1. Правилами добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) (далі – правила) визначаються умови і порядок здійснення добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) на основі договору страхування, укладеного страхувальником та Закритим акціонерним товариством страховою компанією “Інтер-Поліс” (далі – страховик).

1.2. Страхувальниками визнаються юридичні особи та дієздатні громадяни, які уклали із страховиком договори страхування.

Стаття 2. Об'єкти страхування

2.1. Об'єктами страхування за договорами добровільного страхування вантажів та багажу (вантажобагажу) (далі - договір страхування) є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням вантажем чи багажем (вантажобагажем), зазначеним у договорі страхування.

Стаття 3. Страхові ризики

3.1. Страховий ризик - певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

3.2. В залежності від обсягу страхових ризиків договір страхування може бути укладений на підставі однієї із зазначених нижче умов:

3.2.1. “З відповідальністю за всі ризики”. Згідно договору страхування, укладеному на цій умові, відшкодовуються:

1) збитки від пошкодження або повної загибелі всього чи частини вантажу (багажу, вантажобагажу), що сталися внаслідок будь-якої причини, за винятком передбачених п. 4.1 цих правил;

2) всі необхідні та доцільно проведені витрати по врятуванню вантажу (багажу, вантажобагажу), запобіганню його подальшому пошкодженню, а також по зменшенню збитків та встановленню їх розмірів, якщо ці збитки відшкодовуються по умовам страхування.

3.2.2. “Без відповідальності за пошкодження, крім випадків катастрофи”. Згідно договору страхування, укладеному на цій умові, відшкодовуються, за винятком випадків, передбачених п.п. 4.1, 4.2, 4.3 цих правил:

1) збитки від повної загибелі всього чи частини вантажу (багажу, вантажобагажу) внаслідок:

а) впливу вогню, блискавки, бурі, вихору та іншого стихійного лиха, катастрофи та зіткнення транспортних засобів поміж собою чи з усіяким непорушним чи рухомим об'єктом, посадки судна на мілину, підмочування

заборотною водою, провалу мостів, а також внаслідок заходів, що були вжиті для врятування вантажу чи для гасіння пожежі;

б) аварії під час перевантаження, розвантаження чи укладання вантажу (багажу, вантажобагажу), чи під час заправлення транспортного засобу паливом;

в) викиду на сушу, затоплення чи перекидання судна, перекидання чи сходу з колії наземного транспортного засобу, падіння чи аварії літального апарата;

г) вивантаження вантажу (багажу, вантажобагажу) у місці, де транспортний засіб зазнає лиха;

д) пожежі чи вибуху на транспортному засобі;

2) збитки від втрати всього чи частини вантажу (багажу, вантажобагажу) внаслідок зникнення судна, літака чи іншого транспортного засобу без вісті;

3) збитки, витрати та внески по загальній аварії;

4) всі необхідні та доцільно проведені витрати по врятуванню вантажу (багажу, вантажобагажу), запобіганню його подальшому пошкодженню, а також по зменшенню збитку та встановленню його розміру, якщо цей збиток відшкодовується по умовам страхування.

3.2.3. "З відповідальністю за часткову аварію". Згідно договору страхування, укладеному на цій умові, відшкодовуються, за винятком випадків, передбачених п.п. 4.1, 4.2, 4.3 цих правил:

1) збитки від пошкодження чи повної загибелі всього чи частки вантажу (багажу, вантажобагажу) внаслідок:

а) впливу вогню, блискавки, бурі, вихру та іншого стихійного лиха, катастрофи та зіткнення транспортних засобів поміж собою чи з усіляким непорушним чи рухомим об'єктом, провалу мостів, а також внаслідок заходів, що були зроблені для врятування чи для гасіння пожежі;

б) аварії під час перевантаження, розвантаження чи укладання вантажу (багажу, вантажобагажу), або при заправці транспортного засобу паливом;

в) викиду на сушу, затоплення чи перекидання судна, перекидання чи сходу з колії наземного транспортного засобу, падіння чи аварії літального апарата;

г) вивантаження вантажу (багажу, вантажобагажу) у місці, де транспортний засіб зазнає лиха;

д) пожежі чи вибуху на транспортному засобі;

е) викидання за борт при небезпеці аварії чи при змиванні за борт;

є) потрапляння заборотної води в судно, засіб перевезення;

2) всі необхідні та доцільно проведені витрати по врятуванню вантажу (багажу, вантажобагажу), по запобіганню подальших його пошкоджень, а також по

зменшенню збитку та по встановленню його розміру, якщо ці збитки не віднесені на рахунок загальної аварії;

3) збитки від пошкодження чи повної загибелі будь-якої упаковки, що впала під час завантаження чи розвантаження судна, якщо ці збитки не віднесені на рахунок загальної аварії;

4) збитки від втрати всього чи частки вантажу (багажу, вантажобагажу) внаслідок зникнення судна, літака чи іншого транспортного засобу без вісті;

5) збитки, витрати та внески по загальній аварії.

Стаття 4. Виключення із страхових випадків і обмеження страхування

4.1. Договори страхування, укладені на умовах, зазначених в п.п. 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3 не передбачають відшкодування збитків та витрат, причиною виникнення яких є:

1) навмисні дії страхувальника;

2) природні властивості вантажу (багажу, вантажобагажу), що страхується (звичайне витікання чи просочування, втрата у вазі чи об'ємі);

3) відсутність упаковки чи її невідповідність технічним умовам, торговим стандартам;

4) нестача вантажу при цілісності зовнішньої упаковки та цілісності пломб, наявності кількості місць, що відповідає зазначеному у накладній;

5) дефекти та недоліки, наявні у вантажі (багажі, вантажобагажу) на момент укладання договору страхування;

6) падіння цін;

7) вплив на вантаж (багаж, вантажобагажу) гризунів, хробаків, комах, вірусів, бактерій чи мікроорганізмів;

8) пожежа, вибух що виникли внаслідок завантаження разом із застрахованим вантажем (багажем, вантажобагажу) вибухонебезпечних та пожежонебезпечних речовин без відома страховика;

9) неплатоспроможність чи невиконання фінансових зобов'язань власником, фрахтувальником, судноводієм чи отримувачем вантажу (багажу, вантажобагажу);

10) затримка в доставці вантажу (багажу, вантажобагажу), навіть якщо вона є наслідком події, при настанні якої передбачається виплата страхового відшкодування згідно цих правил;

11) використання зброї, пристрою чи енергії, де використовується атомне чи ядерне розщеплення або синтез, чи аналогічні реакції, радіоактивний вплив або радіоактивна речовина;

12) військові дії чи військові заходи та їх наслідки, громадянська війна, революція, заколот, переворот, громадянські хвилювання, дії воюючих сторін та дії, що направлені проти воюючих сторін;

13) інциденти, що виникли внаслідок використання засобів війни;

14) залишені міни, бомби, торпеди та інші засоби війни;

15) конфіскація, реквізиція, арешт та інші законні та такі, що мають юридичну силу на момент початку страхування, дії офіційної влади, а також спроби таких дій та їх наслідки;

16) порушення страхувальником вимог “Правил перевезення вантажів” та “Технічних умов завантаження та кріплення вантажів”;

17) дії страйкуючих, а також осіб, що приймають участь в заколотах, громадянських хвилюваннях, що викликані трудовими непогодженнями;

18) дії по політичним мотивам будь-якої особи чи групи осіб.

4.2. Договори страхування, укладені на умовах, зазначених в п.п. 3.2.2 та 3.2.3, крім того, не передбачають відшкодування збитків, що сталися внаслідок:

1) повені та землетрусу;

2) відпотівання та підмочування вантажу атмосферними опадами;

3) навмисного пошкодження чи знищення вантажу внаслідок актів вандалізму, саботажу чи інших протиправних дій третіх осіб;

4) втрати чи пошкодження вантажу (багажу, вантажобагажу) внаслідок викрадення та дрібних крадіжок.

Ризики, зазначені в підпунктах 1, 2, 3, 4 цього пункту приймаються на страхування на умовах, зазначених в п.п. 3.2.2 та 3.2.3, тільки після спеціального обумовлення в договорі страхування та сплати додаткового страхового платежу.

4.3. Збитки від падежу худоби та птиці, або від нещасних випадків з ними, від підтікання, усушки, утруски вантажу (багажу, вантажобагажу), від лому та бою абразивних виробів, азбестоцементних плит, кераміки декоративної та художньої, меблів дерев'яних, мармуру, вогнеупорів, посуду глиняного, скляного, фарфорового, фаянсового, емальованого, скла віконного, дзеркального, лампового, лабораторного, фарфору художнього, електроламп, електродної продукції, цегли усілякого роду, жорен, точильного та літографічного каміння, графітових тиглів та інших схильних до бою та лому предметів при страхуванні на умовах, зазначених в п.п. 3.2.2 та 3.2.3, відшкодовуються без сплати додаткового страхового платежу тільки у разі, якщо ці збитки є наслідком аварії або катастрофи судна чи іншого транспортного засобу.

Стаття 5. Порядок визначення розмірів страхових сум та розмірів страхових відшкодувань

5.1. Страхова сума - грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов страхування зобов'язаний провести виплату при настанні страхового випадку.

5.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю між страховиком та страхувальником під час укладання договору страхування або внесення змін до договору страхування.

5.3. Страхова сума може бути встановлена по окремому страховому випадку, групі страхових випадків, договору страхування у цілому.

5.4. Страхова сума може встановлюватись:

1) у грошовій одиниці України;

2) у іноземній вільно конвертованій валюті у випадках, передбачених чинним законодавством України.

5.5. Якщо дія договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених угод з іноземними партнерами, то порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

5.6. Страхова сума встановлюється в межах вартості вантажу (багажу, вантажобагажу) за цінами і тарифами, що діють на момент укладання договору, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.7. Страхове відшкодування - грошова сума, яка виплачується страховиком у межах страхової суми за договором страхування при настанні страхового випадку.

5.8. Страхове відшкодування не може перевищувати розміру прямого збитку, якого зазнав страхувальник. Непрямі збитки вважаються застрахованими, якщо це передбачено договором страхування. У разі коли страхова сума становить певну частку вартості застрахованого об'єкта, страхове відшкодування виплачується у такій же частці від визначених по страховій події збитків, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.9. Якщо вантаж (багаж, вантажобагажу) застраховано у кількох страховиків за кількома договорами страхування і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість вантажу (багажу, вантажобагажу) та витрат, пов'язаних з їх перевезенням (якщо такі витрати були застраховані за договором страхування), то страхове відшкодування, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати дійсної вартості вантажу (багажу, вантажобагажу) та витрат, пов'язаних з їх перевезенням. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

5.10. Якщо страхувальнику був повернений вантаж, який вважався викраденим, пропавши без вісти і т.п., то страхувальник зобов'язаний повернути страховику отримане за цей вантаж (багаж, вантажобагажу) страхове відшкодування,

за винятком витрат на ремонт й приведення поверненого вантажу (багажу, вантажобагажу) у належний стан. При неповерненні страхувальником страхового відшкодування страховику протягом одного місяця з дня повернення вантажу (багажу, вантажобагажу), страховик отримує право на подання позову до страхувальника.

5.11. У договорі страхування може бути передбачена франшиза (умовна або безумовна) - частина збитків, що не відшкодовується страховиком згідно з договором страхування.

У разі застосування умовної франшизи страховик не відшкодовує збитки, розмір яких менший за встановлену суму франшизи, і відшкодовує збитки у повному розмірі, якщо вони перевищують розмір встановленої умовної франшизи.

У разі застосування безумовної франшизи, страховик зобов'язаний відшкодувати в межах страхової суми збитки, незалежно від їх розміру, за вирахуванням розміру франшизи.

Франшиза визначається за згодою сторін при укладанні договору страхування в відсотках від страхової суми або у грошовій формі.

5.13. Остаточний розмір страхового відшкодування встановлюється після вирахування франшизи (якщо вона передбачена в договорі страхування).

Стаття 6. Страхові тарифи за договорами страхування, страхові платежі

6.1. Страховий тариф - ставка страхового внеску з одиниці страхової суми за визначений період страхування.

6.2. Страхові тарифи обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Страхові тарифи зазначені у додатку № 1 до Правил. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

6.3. Страховий платіж – плата за страхування, яку страхувальник зобов'язаний внести страховику згідно з договором страхування.

6.4. Страховий платіж сплачується одноразово або частинами (якщо це передбачено договором страхування) готівкою або безготівковим розрахунком.

6.5. Страховий платіж сплачується страхувальником страховику протягом п'яти робочих днів (якщо інше не передбачене договором страхування) після укладання договору страхування.

6.6. Якщо у строк, встановлений договором страхування, страхувальник сплатив страховику страховий платіж не в повному розмірі, то страховик несе відповідальність за договором страхування пропорційно частці сплаченого страхового платежу.

6.7. Страхувальники згідно з укладеними договорами страхування мають право вносити платежі лише у грошовій одиниці України, а страхувальник-нерезидент - у іноземній вільно конвертованій валюті або у грошовій одиниці України у випадках, передбачених чинним законодавством України.

Стаття 7. Строк та місце дії договору страхування

7.1. Строк дії договору страхування встановлюється за згодою сторін.

7.2. Договір страхування набирає чинності з моменту внесення першого страхового платежу або з моменту прийняття вантажу (багажу, вантажобагажу) до перевезення, залежно від того, яка з цих подій сталася пізніше, якщо інше не передбачено договором страхування. Днем сплати страхового платежу вважається:

1) при безготівковому розрахунку – день надходження грошових коштів на рахунок страховика;

2) при готівковому розрахунку – день сплати готівкою в касу страховика.

7.3. Договір страхування може бути укладено на разові, періодичні перевезення, а також на інший строк дії, передбачений договором страхування.

7.4. Відповідальність за договором страхування триває протягом всього перевезення (включаючи перевантажування, перевалки) доти, доки вантаж (багаж, вантажобагажу) не буде виданий одержувачу або його представнику, якщо інше не передбачене договором страхування.

7.5. Дія договору страхування припиняється о 24 годині дня, визначеного договором страхування як дата закінчення дії договору страхування.

7.6. Генеральний договір - договір страхування, відповідно до якого вважаються застрахованими всі вантажі, які одержує чи відправляє страхувальник протягом визначеного в генеральному договорі часу та в визначених генеральним договором межах відповідальності страховика.

7.7. Дія договорів страхування поширюється на територію України, а також за її межі відповідно до умов страхування.

7.8. Місце дії договору страхування зазначається у договорі страхування.

Стаття 8. Порядок укладання договору страхування

8.1. Для укладання договору страхування страхувальник подає страховику письмову заяву, або іншим чином заявляє про свій намір укласти договір страхування. До заяви страхувальник додає документи (транспортну накладну, рахунок-фактуру тощо), що підтверджують найменування, кількість та вартість вантажу (багажу, вантажобагажу) прийнятого до перевезення, вид та номер (назву) транспортного засобу.

8.2. На підставі відомостей, наданих страхувальником, страховик, визначає розміри страхового тарифу та страхового платежу.

8.3. При укладанні договору страхування обумовлюється розмір франшизи.

8.4. Договір страхування вантажів (багажу, вантажобагажу) може бути укладений як по місцю знаходження страхувальника чи страховика, так і по місцю знаходження вантажу (багажу, вантажобагажу).

8.5. На розсуд страховика договір страхування укладається з оглядом або без огляду вантажу (багажу, вантажобагажу).

8.6. Факт укладання договору страхування може посвідчуватися страховим свідоцтвом (полісом, сертифікатом), що є формою договору страхування.

8.7. У разі втрати страхувальником оригінала договору страхування, йому, на підставі поданої ним страховику письмової заяви, страховик протягом п'яти робочих днів з моменту надходження заяви зобов'язаний видати дублікат договору страхування. Після видачі дублікату втрачений оригінальний примірник договору страхування вважається недійсним і виплати по ньому не проводяться.

Стаття 9. Умови припинення договору страхування

9.1. Дія договору страхування припиняється та втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

- 1) закінчення строку дії;
- 2) виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі;
- 3) несплати страхувальником страхових платежів у встановлені договором строки. При цьому договір вважається достроково припиненим у випадку, якщо перший (або черговий) страховий платіж не був сплачений за письмовою вимогою страховика протягом десяти робочих днів з дня пред'явлення такої вимоги страхувальнику, якщо інше не передбачено умовами договору;
- 4) ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника-громадянина чи втрати ним дієздатності, за винятком випадків, передбачених Законом України "Про страхування";
- 5) ліквідації страховика у порядку, встановленому законодавством України;
- 6) прийняття судового рішення про визнання договору страхування недійсним;
- 7) в інших випадках, передбачених законодавством України.

9.2. Дію договору страхування може бути достроково припинено за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами договору страхування.

9.3. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше ним не передбачено.

9.4. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування. Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, то останній повертає страхувальнику сплачені ним страхові платежі повністю.

9.5. У разі дострокового припинення договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертаються повністю сплачені ним страхові платежі. Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, то страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з вирахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

Не допускається повернення коштів готівкою, якщо страхові платежі було здійснено в безготівковій формі, за умови дострокового припинення договору страхування.

9.6. Дія договору страхування припиняється з моменту настання змін у ризику з наступним поверненням частини платежу за час, що залишився до закінчення дії договору, якщо страхувальник не погодився на зміни умов страхування чи відмовився від сплати додаткового страхового платежу.

9.7. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладання і не підлягає виконанню:

- 1) у випадках, передбачених Цивільним кодексом України;
- 2) якщо його укладено після страхового випадку;
- 3) якщо об'єктом договору страхування є майно (вантаж, багаж), яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.

Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.

Стаття 10. Права та обов'язки сторін

10.1. Сторони зобов'язані:

1) не розголошувати конфіденційну інформацію один про одного, що стала їм відома під час виконання договору страхування, крім випадків, передбачених чинним законодавством;

2) при достроковому припиненні дії договору страхування протягом десяти робочих днів провести взаємні розрахунки.

10.2. Сторони мають право залучити за свій рахунок аварійного комісара до розслідування обставин страхового випадку. Страховик не може відмовити страхувальнику в проведенні розслідування і повинен ознайомити аварійного комісара з усіма обставинами страхового випадку, надати всі необхідні матеріальні докази та документи.

10.3. Страховик зобов'язаний:

- 1) ознайомити страхувальника з умовами та правилами страхування;
- 2) протягом двох робочих днів, як йому стане відомо про настання страхового випадку, вжити заходів щодо оформлення всіх необхідних документів для своєчасної виплати страхового відшкодування;
- 3) при настанні страхового випадку здійснити виплату страхового відшкодування у строк, визначений цими правилами. Страховик несе майнову відповідальність за несвоєчасне здійснення виплати страхового відшкодування шляхом сплати страхувальнику неустойки (штрафу, пені), у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України за кожний день прострочки;
- 4) за заявою страхувальника у разі здійснення ним заходів, що зменшили страховий ризик, переукласти з ним договір страхування;
- 5) відшкодувати витрати, понесені страхувальником при настанні страхового випадку щодо запобігання або зменшення збитків, якщо це передбачено умовами договору страхування;
- 6) тримати в таємниці відомості про страхувальника та його майновий стан за винятком випадків, передбачених законодавством України.
- 7) за вимогою страхувальника видати окремі договори страхування (поліси) по окремим відправленням вантажів, які підпадають під дію генерального договору страхування.

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

10.4. Страхувальник зобов'язаний:

- 1) сплачувати страхові платежі в розмірі, порядку та в строк, визначені договором страхування;
- 2) при укладанні договору страхування надати інформацію страховикові про всі відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, і надалі у можливо короткий термін, як тільки це стане йому відомо, інформувати страховика про будь-яку зміну страхового ризику (зміну строків відправлення вантажу (багажу, вантажобагажу), відхилення від обумовленого у договорі страхування чи звичайного маршруту, затримку рейсу, зміну виду транспорту чи транспортного засобу тощо) що сталися з вини чи по заяві страхувальника, в тому числі змінах страхового ризику, що сталися після укладення договору страхування;

3) при укладанні договору страхування повідомити страховика про інші діючі договори страхування щодо об'єкта страхування;

4) в письмовому вигляді повідомляти страховика про зміни, які він має намір внести в умови договору. Договір на нових умовах набуває чинності після підписання сторонами відповідної додаткової угоди;

5) по кожному відправленню вантажу (багажу, вантажобагажу), який підпадає під дію генерального договору страхування, повідомляти страховику: номер транспортного засобу (назву судна), на якому відправляється вантаж, маршрут перевезення вантажу, вартість вантажу, страхову суму. Страхувальник не звільняється від цього обов'язку, навіть якщо він отримує відомості про відправлення вантажу після їх доставки в місце призначення в непошкодженому стані;

6) вживати розумних, ефективних та посильних заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;

7) понести необхідні витрати по врятуванню і збереженню вантажу (багажу), а також по запобіганню подальших його пошкоджень, якщо інше не передбачено договором страхування;

8) у разі настання страхового випадку повідомити страховика про настання страхового випадку в термін, передбачений цими правилами;

9) документально довести наявність страхової зацікавленості в об'єкті страхування на момент спричинення збитку, наявність страхового випадку, розмір своєї претензії за збитком та забезпечити страховику можливість скористатись правом вимоги до винної сторони;

10) після отримання страхового відшкодування:

а) надати страховику довіреність на право здійснення претензійної роботи, подання позову, виступу у суді, господарському суді, третейському суді, для одержання суми відшкодування збитків від сторони, яка винна у настанні страхового випадку, а також виконання інших дій щодо відшкодування збитків, які понесені страховиком;

б) на документах, зазначених у підпунктах 3, 4, 5, 6 пункту 12.1, виконати переуступний напис такого змісту: «Право на пред'явлення претензії та позову передано А/Т СК «Інтер-Поліс»». Переуступний напис засвідчується підписами керівника і головного бухгалтера та печаткою страхувальника;

11) у разі укладання договору страхування з оглядом вантажу (багажу, вантажобагажу), надати можливість страховику перевірити відповідність кількості вантажу (багажу, вантажобагажу) наданим документам та відсутність пошкоджень вантажу (багажу, вантажобагажу).

Умовами договору страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страхувальника.

10.5. Страховик має право:

- 1) при укладанні договору страхування запросити у страхувальника баланс або довідку про фінансовий стан, підтверджені аудитором (аудиторською фірмою), та інші документи, необхідні для оцінки страховиком страхового ризику;
- 2) перевіряти відповідність наданих йому страхувальником відомостей про об'єкт страхування та ступінь ризику дійсним обставинам, а також перевіряти виконання страхувальником умов договору;
- 3) при необхідності (на розсуд страховика) укладати договір страхування з оглядом об'єкта страхування;
- 4) одержати від страхувальника додатковий страховий платіж при виникненні змін страхового ризику після укладення договору страхування, або у випадку зміни умов страхування;
- 5) достроково припинити договір страхування та повернути страхувальнику страхові платежі на умовах цих правил згідно з діючим законодавством України;
- 6) приймати участь, а також діяти самостійно при рятуванні та збереженні застрахованих вантажів (багажу, вантажобагажу). Однак такі дії страховика не кваліфікуються як признание прав страхувальника на отримання страхового відшкодування;
- 8) самостійно з'ясовувати причини та обставини страхового випадку;
- 9) у разі необхідності робити запити про відомості, пов'язані із страховим випадком, до правоохоронних органів, банків та інших підприємств, установ і організацій, що володіють інформацією про обставини страхового випадку;
- 10) у разі наявності підстав для сумнівів в обґрунтованості (законності) виплати страхового відшкодування, відстрочити її на термін не більш ніж три календарні місяці для отримання відповіді від відповідних органів на запит страховика щодо підтвердження чи спростування вищезазначених підстав;
- 11) відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених цими правилами та чинним законодавством України.

10.6. Страхувальник має право:

- 1) ознайомитись з умовами та правилами страхування;
- 2) при укладанні договору страхування призначати громадян або юридичних осіб (вигодонабувачів), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхового відшкодування, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування;
- 3) отримати дублікат договору страхування у разі його втрати;
- 4) ініціювати внесення змін в умови договору страхування. У разі зміни умов договору страхування між сторонами укладається додаткова угода до договору страхування;

5) достроково припинити договір та отримати суму сплачених страхових платежів, які повертаються на умовах цих правил;

6) одержати страхове відшкодування згідно з договором страхування та цими правилами;

7) оскаржити відмову страховика у виплаті страхового відшкодування у судовому порядку.

Стаття 11. Дії страхувальника у разі настання страхового випадку

11.1. Страховий випадок - подія, передбачена договором страхування, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхового відшкодування.

11.2. У разі настання страхового випадку страхувальник зобов'язаний:

1) вживати розумних, ефективних та посильних заходів для врятування і збереження вантажу (багажу, вантажобагажу) (в т. ч. пошкодженого), а також по запобіганню подальших його пошкоджень;

2) понести необхідні витрати по врятуванню і збереженню вантажу (багажу, вантажобагажу), а також по запобіганню подальших його пошкоджень, якщо інше не передбачено договором страхування;

3) протягом трьох робочих днів з моменту, як йому самому стане відомо про настання страхового випадку, письмово повідомити страховика про страховий випадок;

4) вжити всі можливі заходи для з'ясування причин та наслідків страхового випадку;

5) від відповідних компетентних органів отримати належні документи, які стосуються страхового випадку;

6) надати страховику можливість оглянути пошкоджений вантаж (багаж, вантажобагажу);

7) сприяти страховику у розслідуванні обставин страхового випадку як до, так і після виплати страхового відшкодування;

8) надати страховику документи, зазначені в п. 12.1 цих правил.

Стаття 12. Перелік документів, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків

12.1. Документами, що підтверджують настання страхового випадку та розмір збитків, є:

1) письмова заява страхувальника (застрахованої особи) про виплату страхового відшкодування з поясненням обставин страхового випадку та зазначенням розміру страхового відшкодування;

2) договір страхування;

3) при перевезенні залізницею у випадку повної втрати вантажу: вантажна квитанція з відміткою станції призначення про неприбуття вантажу та документи на підтвердження кількості та вартості відправленого вантажу – при внутрішньодержавному перевезенні вантажу; дублікат накладної (листок 3 накладної СМГС), або оригінал накладної і листок повідомлення про прибуття вантажу (листки 1 і 5 накладної СМГС) з відміткою про неприбуття вантажу, завіреною календарним штемпелем станції призначення, та документи на підтвердження кількості та вартості відправленого вантажу – при перевезенні вантажу у міжнародному вантажному сполученні;

4) при перевезенні вантажу залізницею у випадку часткової втрати, пошкодження або псування вантажу: накладна, комерційний акт, документ, який підтверджує кількість та вартість відправленого вантажу – при внутрішньодержавному перевезенні вантажу; оригінал накладної та листок повідомлення про прибуття вантажу (листки 1 і 5 накладної СМГС), комерційний акт, документ, який підтверджує кількість та вартість відправленого вантажу – при перевезенні вантажу у міжнародному вантажному сполученні. Якщо залізниця відмовила у складанні комерційного акта, замість нього надається документ про відмову залізниці у складанні комерційного акта; факт псування вантажу підтверджується актом торгово-промислової палати;

5) при перевезенні багажу (вантажобагажу) залізницею у випадку втрати, часткової втрати, пошкодження або псування багажу: багажна квитанція, комерційний акт (у випадках, передбачених Правилами перевезень пасажирів - акт загальної форми);

б) при перевезенні вантажу (багажу) морем:

а) для доказу інтересу при страхуванні вантажу (багажу): коносаменти, накладні та інші перевізні документи, фактури та рахунки, якщо за змістом цих документів страхувальник має право розпоряджатися вантажем (багажем); при страхуванні фрахту - чартер-партії та коносаменти;

б) для доказу наявності страхового випадку: морський протест, витяг з суднового журналу та інші офіційні акти з зазначенням причини страхового випадку; у разі пропажі судна без вісті: достовірні дані про час виходу судна з порту відправлення, а також про неприбуття його до місця призначення у термін, встановлений для визнання судна зниклим без вісті;

в) для доказу розміру претензії за збитком: акти огляду вантажу (багажу) аварійним комісаром, акти експертизи, оцінки та інше, документи, складені

відповідно до законів та звичаїв того місця, де стався страховий випадок, рахунки за збитком, а у випадку вимоги про відшкодування збитків, витрат та внесків по загальній аварії – обґрунтований документами розрахунок або диспаша.

12.2. Усі документи (крім обумовлених окремо) надаються страховику у формі оригінальних примірників або нотаріально завірених копій. Оригінальний примірник договору страхування після пред'явлення страховику та зняття з нього фотокопії повертається страхувальнику.

12.3. У разі неможливості надання якого-небудь документу з переліку, наведеного в п. 12.1, внаслідок об'єктивної обставини (наприклад, повного знищення цього документу), надати страховику письмове підтвердження цієї обставини відповідними компетентними органами.

Стаття 13. Порядок і умови здійснення виплати страхового відшкодування

13.1. Здійснення виплат страхового відшкодування проводиться страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених умовами страхування) і страхового акта (аварійного сертифіката), який складається страховиком або уповноваженою ним особою (аварійним комісаром) у формі, що визначається страховиком.

13.2. Страховий акт складається після з'ясування причин та обставин страхового випадку на підставі документів, зазначених в п. 12.1 правил, протягом десяти робочих днів з дня отримання усіх необхідних документів від страхувальника.

13.3. Виплата страхового відшкодування здійснюється тією валютою, яка передбачена договором страхування, якщо інше не передбачено законодавством України.

13.4. Страховик здійснює виплату страхового відшкодування протягом тридцяти робочих днів з дня прийняття рішення про виплату страхового відшкодування.

13.5. Страхове відшкодування виплачується страхувальнику або особі, призначеній страхувальником для отримання страхового відшкодування.

Стаття 14. Причини відмови у виплаті страхового відшкодування

14.1. Підставою для відмови страховика у здійсненні страхового відшкодування є:

- 1) навмисні дії страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на дії, пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, в стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або захисту майна, життя, здоров'я, честі, гідності та ділової репутації. Кваліфікація дій страхувальника або особи, на користь якої укладено договір страхування, встановлюється відповідно до чинного законодавства України;
 - 2) вчинення страхувальником-громадянином або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, умисного злочину, що призвів до страхового випадку;
 - 3) подання страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку;
 - 4) отримання страхувальником або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, повного відшкодування збитків від особи, винної у їх заподіянні. Якщо страхувальник або інша особа, на користь якої укладено договір страхування, отримала відшкодування частини збитків, страховик сплачує різницю між сумою, що підлягає сплаті згідно до умов страхування та сумою, отриманою страхувальником або іншою особою, на користь якої укладено договір страхування, від третіх осіб;
 - 5) несвоєчасне повідомлення страхувальником страховика про настання страхового випадку без поважних на це причин або створення перешкод страховику у визначенні обставин, характеру та розміру збитків;
 - 6) надання страхувальником невірних відомостей про обставини, що мають суттєве значення для визначення ступеню ризику;
 - 7) ненадання страхувальником страховику інформації про суттєві зміни в ризику, що виникли під час дії договору страхування;
 - 8) невжиття страхувальником заходів щодо запобігання та зменшення збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку;
 - 9) включення страхувальником до понесених збитків та витрат таких збитків та витрат, що фактично не були понесені;
 - 10) невиконання страхувальником своїх обов'язків по договору страхування;
 - 11) навмисне введення в оману страхувальником страховика або його представників при визначенні причин та/або розміру заподіяної шкоди;
 - 12) ненадання страхувальником страховику документів, зазначених у п. 12.1 правил;
 - 13) інші випадки, передбачені законодавством України.
- 14.2. Якщо з вини страхувальника страховик не зможе скористатись правом вимоги до особи, відповідальної за заподіяний збиток (пропуск строків на пред'явлення вимоги тощо), то страховик звільняється від обов'язку сплачувати

страхове відшкодування, а у разі вже здійсненої виплати страхувальник зобов'язаний повернути страховику отримане страхове відшкодування.

14.3. Умовами договору страхування можуть бути передбачені інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат, якщо це не суперечить законодавству України.

Стаття 15. Строк прийняття рішення про здійснення або відмову в здійсненні виплат страхового відшкодування

15.1. Рішення про виплату або відмову у виплаті страхового відшкодування приймається страховиком протягом десяти робочих днів з дня надання йому страхувальником всіх документів, зазначених у п. 12.1 правил.

15.2. Виплата страхового відшкодування проводиться протягом тридцяти календарних днів з моменту прийняття рішення про здійснення виплати страхового відшкодування.

15.3. Рішення про відмову у виплаті страхового відшкодування повідомляється страхувальнику в письмовій формі з обґрунтуванням причин відмови.

15.4. Рішення страховика про відмову у виплаті страхового відшкодування може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

Стаття 16. Порядок вирішення спорів

16.1. Спори, пов'язані із страхуванням, вирішуються в порядку, передбаченому чинним законодавством України.

Стаття 17. Особливі умови

17.1. Зміна умов договору страхування можлива тільки за взаємною згодою страховика та страхувальника і здійснюється в письмовій формі шляхом укладання та підписання сторонами додаткової угоди до договору страхування.

17.2. Зміна умов договору страхування проводиться на підставі заяви однієї з сторін протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною.

17.3. Якщо будь-яка зі сторін не згодна на внесення змін в умови договору страхування, то протягом п'яти робочих днів з моменту одержання заяви другою стороною вирішується питання про дію договору страхування на попередніх умовах або про припинення його дії.

17.4. До страховика, який виплатив страхове відшкодування за договором страхування, в межах фактичних затрат переходить право вимоги, яке страхувальник або інша особа, що одержала страхове відшкодування, має до особи, відповідальної за заподіяний збиток.

17.5. Сторони звільняються від відповідальності за повне чи часткове невиконання зобов'язань по договору страхування, якщо це сталося внаслідок обставин непереборної сили.

Додаток № 1
до Правил добровільного
страхування вантажів та багажу
(вантажобагажу)

Страхові тарифи
по добровільному страхуванню вантажів та багажу (вантажобагажу)

1. При страхуванні вантажів та багажу на умовах цих Правил базовий страховий тариф встановлюється на одне перевезення в залежності від ризиків та типу транспортних засобів:

Таблиця 1

Базові тарифи
(у відсотках від страхової суми)

Вид транспорту	Без відповідальності за пошкодження, крім випадків катастрофи (п.3.2.2 правил)	З відповідальністю за часткову аварію (п.3.2.3 правил)	З відповідальністю за всі ризики (п.3.2.1 правил)
Автомобільний	0,40	0,45	0,50
Водний	0,30	0,35	0,40
Залізничний	0,50	0,55	0,60
Повітряний	0,20	0,25	0,30

2. Розмір страхового тарифу за конкретним договором розраховується шляхом множення базового страхового тарифу на поправочні коефіцієнти. В кожному конкретному випадку при укладанні договору страхування і оцінці ризику можливе застосування корегуючих коефіцієнтів від 0,1 до 7, в залежності від виду вантажу, регіону та умов перевезення, інших факторів впливу.

Конкретний розмір страхового тарифу визначається в Договорі страхування за згодою сторін.

3. Норматив витрат на ведення справ становить 30%.

Актуарій

Бабко В.Л.

Державна ка
Фінансовий

ЗАРЕСС

Дир. Держ. казнач. устан. м. Києва

ПРИМ

Підпис

Дата

Морозов С.О.
09.04.09

Пронумеровано,
Пронумеровано
аркушів
2007р.

